

De stijlroute van...

FEDJA VAN HUËT, acteur

door Gandor Bronkhorst
fotografie Jasper Faber

Fedja van Huët (36) is terug in de Toldwarsstraat in De Pijp, Amsterdam. 'Dit huis betekende het grote begin voor me. Alles waar ik van droomde, maar wat nooit evident leek, gebeurde ineens. Het waren gelukkige tijden. Ik was met Halina [Reijn] en kreeg ineens kansen en mogelijkheden. Ik was net gecast voor *Karakter* en woonde ineens in Amsterdam. God, wat lang geleden.'

Hij heeft de locatie uitgekozen als een van de drie locaties die we vandaag bezoeken en die samen zijn leefwereld schetsen. 'Ik kreeg dit huis min of meer per ongeluk. Ik speelde in mijn eindexamenvoorstelling *Frascati* en kwam iemand van vroeger tegen. "Heb je misschien een huis voor me?" vroeg ik. Hij antwoordde met dit huis. Ik herinner me nog dat er boven me gajes woonde. Ik kwam er een keer binnen om te klagen over een lekkage en zag vijf stapelbedden staan en een

hoop zoi. Het ziet er van buiten nog steeds wat rommelig uit, trouwens.'

Het leven van Fedja heeft zich in de afgelopen vijftien jaar afgespeeld in de hoofdstad, waar hij dus vooral voor zijn vak naartoe verhuisde. Na wat omzwervingen streek hij neer in Amsterdam-West, waar ook de volgende plek op de route ligt: café Alverna. 'Ik woon om de hoek, dus hier zit ik graag. Niet om uit te gaan, maar vooral 's middags voor een kop koffie.'

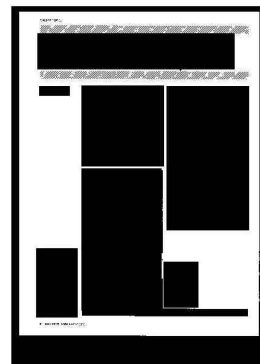
Hij legt zijn oude Nokia 6310 op tafel en vertelt verder hoe hij in Amsterdam terecht kwam. 'Ik ben geboren in Den Haag, maar verhuisde vrij vlot naar Tiel. Na de middelbare school overwoog ik twee vervolgstudies: het conservatorium van Antwerpen en de toneelacademie van Maastricht. De academie in Maastricht vond ik het interessantst. Hun filosofie, gebouw en mensen stonden me aan. Ik moest door verschillende selectierondes en werd uiteindelijk aangenomen. Van de 48 studenten in het eerste jaar, gingen er uiteindelijk zes door naar de werkelijke opleiding. Het laatste jaar heb ik nauwelijks gevolgd. Na zes auditierondes kreeg ik van Mike van Diem de hoofdrol in de film *Karakter* en kort erna een hoofdrol bij het Ro-theater.'

'Ik herinner me mijn eerste auditie voor een groot gezelschap, in de Rotterdamse schouwburg, waar ik een auditie moest doen voor iets. Ik liep het gebouw in en dat gevoel kan ik me nog heel goed herinneren. Ik zat in het laatste jaar van de toneelacademie, ik had een stuk voorbereid, ging de lift in, repeteerde het daar nog even en had het gevoel dat het echte werk ging beginnen. Ik dacht: Jezus, dit is het.'

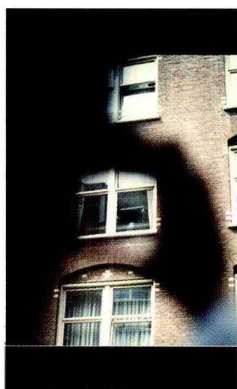

DE ADRESSEN:

- Toldwarsstraat, Amsterdam
- Stadsschouwburg, Leidseplein 26, Amsterdam
- Café Alverna, Bilderdijkstraat 104, Amsterdam

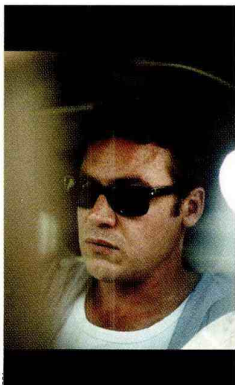

Niet lang erna werd zijn privé-leven voer voor de rode bladen. Na Halina Reijn kreeg hij een relatie met Katja Schuurman en, tegenwoordig, met actrice Karina Smulders.

Dat zijn vriendin in hetzelfde vak zit, vindt hij blijkbaar geen bezwaar. 'Het voordeel is dat je weinig hoeft uit te leggen, maar het kan ook zijn dat je te vaak over je vak praat. Soms moet je tegen elkaar zeggen: we hebben er nu genoeg over gepraat. Maar goed, we zijn ook maar mensen. We gaan thuis niet zitten acteren. Ik probeer ook mijn werk niet mee naar huis te nemen.' Kinderen hebben ze nog niet, maar hij sluit niks uit: 'Tsja, het is wel de leeftijd, hè? Ach, het lijkt me wel leuk. Maar zoiets plan je niet.'

De laatste stop in de Stijlroutte is zijn dagelijkse werkplek, de Stadschouwburg. Het hoogst haalbare podium binnen het Nederlandse toneel. 'Voor mij is toneel altijd de basis geweest, film is de vrucht. Toneel is levend, ontwikkelt zich constant. Acteren in een film is voornamelijk het schrappen van zinnen. Je wilt dat het overkomt. Dan ben je geneigd om alles met woorden uit te leggen. Maar als je draait, zegt het beeld veel meer dan de taal. Dus hoe minder je met tekst uitlegt, hoe beter. Acteren is: luisteren. Reageren. Dat kun je niet alleen. Je werkt samen met mensen en zo komt een stuk tot leven. Dan moet alles kloppen, van licht en geluid tot de regie. Soms gaat dat wel eens fout, dan ontploft een gezelschap. Ik heb dat een keer gehad, dat

ZOALS IK IN KARAKTER SPEELDE, DAT KAN IK NU NIET MEER.'

ik wegliep tijdens repetities. Soms moet je zeggen: tot hier en niet verder. Acteurs zijn plichtbewuste mensen, maar soms loopt het gewoon niet.'

'Toen ik vier jaar geleden op deze plek begon, had ik al zeven jaar bij theatergroep Hollandia gespeeld. Naarmate je ouder wordt, word je ook een interessanter acteur. Je hebt meer beleefd, ook in je privé-leven. En je groeit mee met de rollen die je speelt. Zoals ik in *Karakter* speelde, dat kan ik nu niet meer. Ik heb afscheid genomen van de jeugdigheid die bij dat karakter hoorde. Ik lees een stuk en denk: hoe zou ik dat doen? Iets staat op papier en dat moet ik me toe-eigenen. Daar heb je ervaring voor nodig. Mijn interpretatie zal natuurlijk altijd anders zijn dan die van een ander. Ik kan niet in

de huid kruipen van iemand anders, ik eigen me de rol toe.'

'Ik benader een rol in eerste instantie technisch. Voor mij is het technisch spel dan ook heel belangrijk. Ik ga niet voor een rol zes weken met zwervers op straat slapen. Natuurlijk loop je wel eens op straat en denk je: zo zou mijn personage ook kunnen zijn. Maar als je op toneel staat en in een bepaald kader moet blijven, is het niet heel handig als je je volledig verliest in je rol. Dat is juist de kunst: je volledig, maar gecontroleerd verliezen.'

Van Huêt is nu 36 en zit aan de top in Nederland. Toch ziet hij zijn toekomst niet in Hollywood. 'Om het daar

te maken, moet je een paar jaar alles opgeven in Nederland. Daarvoor heb ik hier teveel te verliezen. Het misverstand is vaak dat als je bij het grote publiek bekend bent, je het gemaakt hebt. Maar dan ben je meer bezig met de buitenkant, en dat interesseert me in dit geval niet zo. Het gaat mij erom dat ik opsta en zin heb om iets te gaan doen. De uitdaging van dit vak zit voor mij vooral in het ontdekken van nieuwe personages, in de samenwerking, in het acteren zelf.'

'Misschien wil ik wel eens regisseren. Regisseren is een vak op zich. Er zijn maar weinig mensen die iets kunnen maken dat vernieuwend is en zeggingskracht heeft. Pasgeleden regisseerde ik mijn eerste stuk op de Toneelacademie. Althans: we hebben in dertien da-

gen een stuk gemaakt. Dat zijn de eerste voorzichtige stapjes. Toneelgroep Amsterdam heeft een platform in huis voor jonge regisseurs, en daar ben ik ook wel voor gevraagd. Maar voor ik hier iets doe, wil ik nog een beetje aankloten.'

'Daarnaast ben ik ook nog lang niet uitgespeeld. We reizen met de toneelgroep de wereld rond. Een tijdje geleden speelden we in New York, in het hol van de leeuw, in de Brooklyn Academy of Music. De volgende dag liepen we over de Brooklyn Bridge, kochten *The New York Times*, zochten de toneelrecensies en daar stond het: "And a very competent Van Huêt." Da's wel te gek, dan heb je echt het gevoel dat je wat gedaan hebt.'

OVER DE AUTO

Vaste lezers zullen de *Esquire-limo-of-the-day*al hebben herkend: de Lancia Delta. Tot nu toe vervoerde deze auto Hans Ubbink en Eric Kuster. Volgende maand zit Twan Huys op de passagiersstoel.

De Delta is reeds dertig jaar een begrip in de autowereld (hij won enkele rallykampioenschappen in de jaren tachtig), en deze heruitgave borduurt verder op die naam. Of heruitgave: we kunnen het beter een totaal nieuwe auto noemen. Want

als Lancia ergens niet van houdt, dan is het wel voorspelbare auto's maken. Het leidt ertoe dat de Delta binnen zijn klasse veruit de meest onderscheidende verschijning is. En gelukkig maar, want grijze muizen zijn er al genoeg. De hui-

dige modelreeks, waar de Delta het hart van vormt, is namelijk een verzameling kunstzinnige auto's waar alleen liefhebbers van design en esthetiek van houden. En zo'n liefhebber, dat is *Esquire*. **LANCIA DELTA vanaf € 23.995**